

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2

Č. j.: SEI-21358/2023/90.221

Č. spisu: SEI-3058/2022

ROZHODNUTÍ č. 902043523

o odvolání

Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce (dále SEI), jako správní úřad příslušný podle § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 406/2000 Sb.) ve spojení s § 34a zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 165/2012 Sb.), v rámci řízení o odvolání společnosti XXX XXXXXXXXXXXX XXXXXX XXX, se sídlem XXXXXXXXXXXX XXX/X, XXX XX XXXXXX XXXXXXXX, IČO: XXX XX XXX (dále účastník řízení) pro výrobu elektřiny „Fotovoltaická elektrárna ŽXXXXXXXX“, ID výroby XXXXXXXXXXX, ID zdroje XXXXXXXXXXX o instalovaném výkonu X,XXXX MW, umístěné v katastrálním území XXXXXXXX, kód katastru XXXXXXX, parcelní číslo XXXX/X, okres XXXX - XXXXXXX, kraj Jihomoravský, (dále také „FVE ŽXXXXXXXX“), v právním zastoupení XXX XXXXXXXXXXX, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem XXXXXXXXXXXXXX XXX/XX, XXXXXXXXXXX, XXX XX XXXXX X, IČO: XXX XX XXX, proti rozhodnutí č. 672009923 ze dne 19. 5. 2023 pod č. j. SEI-11671/2023/67.102 (dále napadené rozhodnutí), vydanému územním inspektorátem pro Jihomoravský a Zlínský kraj (dále ÚZI SEI) v řízení o žádosti vedeném podle zákona č. 165/2012 Sb. v souladu s § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 500/2004 Sb.), kterým bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. o zamítnutí žádosti účastníka řízení podané dne 7. 10. 2022 o stanovení individuálních podmínek podané podle § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb., po přezkoumání napadeného rozhodnutí, veškeré dokumentace i odvolání s vykázaným podáním dne 5. 6. 2023, vydává na základě § 34 odst. 1 ve spojení s § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb. a ve spojení s § 90 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. toto

r o z h o d n u t í,

kterým odvolání **zamítá** a rozhodnutí č. 672009923 ze dne 19. 5. 2023 pod č. j. SEI-11671/2023/67.102 podle § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb. **potvrzuje**.

ODŮVODNĚNÍ

Dne 7. 10. 2022 byla ÚZI SEI doručena žádost účastníka řízení o stanovení individuálních podmínek podpory podle § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb. datovaná dnem 6. 10. 2022 (dále žádost). ÚZI SEI byly posuzovány všechny předložené a vyžádané dokumenty. Vzhledem k tomu, že žádost neobsahovala úplné technické a ekonomické údaje o výrobě elektřiny FVE ŽXXXXXXXX a jejím provozu pro kvalifikované rozhodnutí ve věci, vyzval dne 4. 11. 2022 správní orgán 1. stupně účastníka řízení ve smyslu § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., k odstranění nedostatků žádosti a zároveň k doložení dokladů nezbytných pro posouzení žádosti se stanovenou lhůtou 30 dní ode dne doručení výzvy. Řízení bylo zároveň přerušeno po dobu odstraňování vad žádosti. Účastník řízení podal dne 9. 11. 2022 žádost o prodloužení lhůty pro odstranění nedostatků žádosti a té bylo vyhověno a lhůta prodloužena o dalších 90 dní. Dne 2. 2. 2023 byly účastníkem řízení doloženy některé doklady potřebné pro posouzení žádosti.

Dne 9. 3. 2023 byla vydána další výzva k doložení podkladů se lhůtou 30 dnů. Účastník řízení požadované podklady doložil dne 21. 3. 2023.

Mezi doloženými podklady byla nájemní smlouva ze dne 17. 9. 2012 uzavřená mezi ČEZ OZ uzavřený investiční fond a.s. jako pronajímatel a XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX jako nájemce, ve které se výše uvedené subjekty dohodly na podmínkách užívání energetických zařízení, které mimo jiné zahrnuje i výrobu FVE ŽXXXXXXXX.

Na jejich základě byl správním orgánem 1. stupně přijat závěr, že provozováním výroby z obnovitelných zdrojů energie (dále OZE) účastníkem řízení na základě nájemní smlouvy nezahrnují jeho náklady na výrobu elektřiny z OZE ani investiční náklady ani investiční podporu, tudíž nelze v takovém případě vypočítat vnitřní výnosové procento investice, nelze tedy ani stanovit individuální podmínky podpory a rozhodnout ve věci v prospěch účastníka řízení.

Na uvedeném základě správní orgán 1. stupně žádosti účastníka řízení nevyhověl, dne 19. 5. 2023 vydal napadené rozhodnutí.

Proti napadenému rozhodnutí s vykázaným doručením dne 22. 5. 2023 účastník řízení podal u správního orgánu 1. stupně dne 5. 6. 2023 blanketní odvolání, které bylo doplněno dne 12. 7. 2023. Protože správní orgán 1. stupně v obsahu odvolání neshledal žádný zákonný důvod k postupu podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., postoupil odvolání odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán posoudil přípustnost odvolání kladně, protože bylo podáno včas a právním zástupcem účastníka řízení, a přistoupil k vypořádání odvolacích námitek následovně:

Ad 1) Úvodem odvolání zplnomocněný zástupce shrnuje názory správního orgánu 1. stupně uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále v přehledné tabulce vyjmenovává veškeré dokumenty, které správnímu orgánu 1. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl na podporu svých tvrzení. Jde o § 30 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb., bod (22) rozhodnutí SA.35177, důvodovou zprávu k § 12 zákona č. 165/2012 Sb., důvodovou zprávu k zákonu č. 382/2021 Sb., zákon, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen zákon č. 382/2021 Sb.), a přílohu č. 2 vyhlášky č. 72/2022 Sb., o zajištění přiměřenosti poskytované provozní podpory zdrojů energie (dále jen vyhláška č. 72/2022 Sb.). U všech těchto dokumentů v komentáři uvádí, že žádným způsobem nespojuje investice s osobou provozovatele výroby (u přílohy č. 2 vyhlášky č. 72/2022 Sb. zmiňuje pouze výjimku přeměny obchodní korporace, kde však ve svém případě přeměnu vylučuje).

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že v případě rozhodování o žádosti o stanovení individuálních podmínek podpory, podané podle § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb., správní orgán 1. stupně postupoval při svém rozhodování především podle citovaného zákona č. 165/2012 Sb. a podle vyhlášky č. 72/2022 Sb. Ostatní dokumenty zmiňované v napadeném rozhodnutí pouze doplňují celý rámec a jsou uvedeny pro správné pochopení principu věci a pochopení postupu při transpozici, výkladu i aplikaci směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů do vnitrostátního právního předpisu ČR.

Účastník řízení jako výrobce elektřiny z OZE podal žádost dle §34a zákona č. 165/2012 Sb. Správní orgán 1. stupně při posuzování žádosti však zjistil informace, že má účastník řízení příslušnou výrobu v pronájmu, není jejím vlastníkem, tudíž stavbu fotovoltaické elektrárny financoval a počáteční investici vynaložil odlišný subjekt. Pokud jde o stanovení vnitřního výnosového procenta investic IRR (dále jen „IRR“) dle vyhlášky č. 72/2012 Sb., vyžaduje se znalost a zahrnutí počáteční investice žadatele do výpočtu. Jestliže je účastník řízení pouze nájemce, nevynaložil počáteční investici na fotovoltaickou elektrárnu a vypočítání IRR v tomto

případě není možné. Je třeba poznamenat, že IRR je metoda výpočtu, která se používá k hodnocení výnosnosti investice na základě časových peněžních toků. Pokud nájemce neprováděl počáteční investici, nelze vypočítat IRR, které by poskytovalo informace o výnosnosti celého projektu.

Odvolací správní orgán ve shodě s účastníkem řízení nemá pochyby o tom, že IRR se vztahuje k výrobě, předmětem sporu je ale otázka, zda nositelem investičních nákladů musí být provozovatel výroby, rozuměj žadatel, potažmo účastník řízení. Odvolací správní orgán nemůže pominout, že účastník řízení jako provozovatel výroby není nositelem investičních nákladů, a tudíž jakýkoliv výpočet IRR je v jeho případě popřením principu samotného ekonomického kritéria IRR, protože účastník řízení jako nájemci se žádný projekt nemůže během svého životního cyklu vyplatit či nevyplatit, protože žádný projekt, rozuměj investici, neprovedl. Výrobce v pozici nájemce vstoupil s vlastníkem výroby v právní vztah, který je závazkovým vztahem ve smyslu soukromého práva. Smluvní právo je založeno na principu autonomie vůle a na uzavření takového vztahu mohou mít vliv úplně jiná kritéria, než jaké byly náklady na pořízení technologie FVE. Odvolací správní orgán uzavírá, že rozhodnutí správního orgánu 1. stupně nepopírá právo účastníka řízení provozovat FVE a čerpat provozní podporu na elektřinu vyrobenou ve FVE. Otázka výpočtu IRR byla do zákona vnesena až od 1. 1. 2022 v souvislosti s plněním závazku České republiky vyplývajícího pro ni z členství v EU, a to v souvislosti se zajištěním souladu české právní úpravy podpory s pravidly hospodářské soutěže a veřejné podpory EU, a to ve formě prověření přiměřenosti podpory.

Argumenty účastníka řízení, že právní předpisy nikterak nespojují investice s osobou provozovatele výroby je tudíž s ohledem na výše uvedené nerelevantní.

Ad 2) Dále v bodě 4.3 účastník řízení uvádí:

Odstavec [13]

„Účastník řízení je přesvědčen, že závěr SEI, který v důsledku zavádí odlišné zacházení provozovatelů výroby, kteří nejsou vlastníky výroby, ale výrobu mají pouze pronajatu, ve srovnání s provozovateli výroby, kteří jsou vlastníky výroby, představuje porušení principu neakcesorické rovnosti a jako takový je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. I pokud by takový závěr plynul z „obyčejného“ zákona nebo podzákoného právního předpisu, nebylo by možné dotčené ustanovení aplikovat a bylo by nutné umožnit podání žádosti podle § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb. i takovým provozovatelům výroby, kteří mají výrobu pouze v nájmu.“

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán 1. stupně svým rozhodnutím nijak princip neakcesorické rovnosti neporušil. Podanou žádost přijal a náležitě posoudil. Vzhledem k tomu, že na základě žádosti nemohl správní orgán 1. stupně v tomto případě stanovit celkové množství elektřiny MWh vyrobené po 1. lednu 2022, za které se hradí odvod, protože nebylo možno stanovit hodnotu IRR do výroby elektřiny za dobu trvání práva na podporu, byla žádost rozhodnutím zamítnuta v souladu s § 51 zákona č. 500/2004 Sb. Byla zjištěna skutečnost znemožňující žádosti vyhovět, a tudíž správní orgán 1. stupně neprováděl další dokazování a žádost zamítl.

Ad 3)

Odstavec [14]

„Ústavní soud ve své ustálené judikatuře aplikuje, za účelem posouzení, zda napadeným opatřením nedošlo k nerovnému zacházení mezi stejnými nebo srovnatelnými jednotlivci nebo skupinami, test přímé diskriminace, jenž sestává ze zodpovězení následujících otázek: 1. Jde o srovnatelného jednotlivce nebo skupiny?; 2. Je s nimi nakládáno odlišně na základě některého ze zakázaných důvodů?; 3. Je odlišné zacházení dotčenému jednotlivci k tíži (uložením břemene nebo odepřením dobra)?; 4. Je toto odlišné zacházení ospravedlnitelné, tj. a) sleduje legitimní

zájem a b) je přiměřené? [srov. nálezy ze dne 16. října 2007 sp. zn. Pl. ÚS 53/04 (N 160/47 SbNU 111; 341/2007 Sb.), bod 29; nálezy ze dne 30. dubna 2009 sp. zn. II. ÚS 1609/08 (N 105/53 SbNU 313) ve znění opravného usnesení ze dne 9. července 2009 sp. zn. II. ÚS 1609/08; nálezy ze dne 1. prosince 2009 sp. zn. Pl. ÚS 4/07 (N 249/55 SbNU 397; 10/2010 Sb.); nálezy ze dne 28. ledna 2014 sp. zn. Pl. ÚS 49/10 (44/2014 Sb.), dostupný též na <http://nalus.usoud.cz>, bod 34; rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 13. listopadu 2007 ve věci stížnosti č. 57325/00 - D. H. proti České republice, § 75; rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 16. března 2010 ve věci stížnosti č. 42184/05 - Carson proti Spojenému království, § 61].¹⁴

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán 1. stupně rozhodl s dodržением zásady činnosti správního orgánu podle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., tedy aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Citované nálezy Ústavního soudu se týkají naprosto rozdílných kauz a ani vzdáleně nelze hledat spojitost s případem popsáním v napadeném rozhodnutí nebo tvrdit, že by správní orgán 1. stupně podobným způsobem nerovně rozlišoval mezi stejnými nebo srovnatelnými jednotlivci nebo skupinami.

Ad 4)

Odstavec [15]

„Účastník řízení je přesvědčen, že skupina provozovatelů, kteří jsou vlastníky výroby, a skupina provozovatelů, kteří jsou nájemci výroby, jsou plně srovnatelné. V případě účastníka řízení je vlastníkem výroby elektřiny evidenční č. XX, FVE XXXXXX, XXX XX XXXXXX, okres XXXXX XXXX (dále také jen „Výrobna“ nebo „FVE XXXXXX“) XXX XX uzavřený investiční fond a.s., který je samosprávným investičním fondem podle zákona č. 240/2013 Sb. (viz zápis v obchodním rejstříku, čl. 5 stanov uveřejněných ve sbírce listin a údaje uveřejněné ČNB na internetové stránce www.cnb.cz), přičemž ustanovení § 12 tohoto zákona zakazuje vykonávat jinou činnost, než je činnost povolená ČNB. Vlastník Výrobny ji tedy nemůže sám provozovat. SEI obdržela od účastníka řízení smlouvu uzavřenou mezi vlastníkem Výrobny a účastníkem řízení, ze které přesně vyplývá, jaká část příjmů z provozu Výrobny je vyplácena vlastníkovi Výrobny jako nájemné. SEI transparentně obdržela specifikaci investičních nákladů vynaložených na výstavbu Výrobny jejím vlastníkem a provozních nákladů. Je tedy možné provést výpočet vnitřního výnosového procenta investice vlastníka Výrobny.“

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že v řízení o žádosti dle § 34a zákona č. 165/2012 Sb. účastníka řízení – výrobce elektřiny, nelze posuzovat investiční náklady úplně jiného subjektu, zde XXX XXXXXXXXXXXX XXXXXX uzavřený investiční fond a.s. Vzhledem k tomu, že v řízení byly doloženy doklady o pronájmu výroby, nebylo možno v řízení pokračovat jiným způsobem, než žádost zamítnout z uvedených důvodů.

Ad 5)

Odstavec [16]

„Účastník řízení je dále přesvědčen, že není dán důvod k odlišnému zacházení uvedených dvou skupin provozovatelů výroby, tím spíše k tomu nemůže existovat žádný legitimní důvod. Účelem sledování vnitřní výnosnosti investice je, aby nedocházelo k nepovolené veřejné podpoře. Proto jsou porovnány náklady a výnosy z provozu výroby. Z tohoto hlediska je irelevantní, zda provozovatel výroby je současně jejím vlastníkem či nikoli. To, zda vznikne nedovolená veřejná podpora či nikoli, je možné vyhodnotit i za situace, kdy výrobu provozuje osoba odlišná od jejího vlastníka.“

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že kdyby správní orgán 1. stupně vypočetl IRR na základě investičních nákladů jednoho subjektu, který výrobu postavil a pronajal úplně

odlišnému subjektu, mohl by nájemce být zatížen rozhodnutím správního orgánu 1. stupně, nebo naopak čerpat výhodu, přestože nemohl ovlivnit výši investičních nákladů.

Ad 6)

Odstavec [17]

„Rozdílné zacházení plynoucí ze závěru SEI významně poškozuje účastníka řízení a nepřímo také vlastníka Výrobní, neboť je mu odepřeno snížení výše placeného odvodu formou stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod. Z vyčíslení účastníka řízení v podané žádosti vyplývá, že ve finančním vyjádření toto poškození dosahuje X XXX XXX XXX Kč. Pokud by u Výrobní podal stejnou žádost provozovatel, který by byl současně jejím vlastníkem, SEI by určila vnitřní výnosové procento investice a podle toho by stanovila celkové množství elektřiny, za které se hradí odvod.“

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že v tomto případě správní orgán 1. stupně posuzoval žádost dle § 34a zákona č. 165/2012 Sb. podanou nájemcem FVE XXXXXX, kterým je účastník řízení. Skutečnost, že v případě pronájmu výrobní nelze stanovit IRR tak, jak předpokládá zákon č. 165/2012 Sb. nikoho nepoškozuje.

Ad 7)

Odstavec [18]

„Dále je účastník řízení přesvědčen, že uvedené odlišné zacházení ani nesleduje legitimní zájem, ani není přiměřené, a proto se nejedná o ospravedlnitelné odlišné zacházení. SEI ostatně ani žádný legitimní zájem pro toto odlišná zacházení v odůvodnění Rozhodnutí neuvedla.“

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že správní orgán 1. stupně ve své správní praxi postupuje přiměřeně a shodně u všech žadatelů ve stejné nebo podobné věci, a dále, že svoje rozhodnutí správní orgán 1. stupně řádně odůvodnil.

Ad 8) Odstavec [19] [20] [21] – Sektorové šetření

„Účastník řízení poukazuje na to, že Ministerstvo průmyslu a obchodu zahrnuje účastníka řízení (resp. jím provozované FVE, včetně Výrobní) do sektorového šetření k provedení ověřování přiměřenosti poskytované provozní podpory a údaje poskytnuté účastníkem řízení byly zpracovány v rámci tohoto sektorového šetření.“

Důkaz: - e-mailovou zprávou zaslou dne X. X. XXXX z e-mailové adresy XXXXXXXXXXXXX na e-mailovou adresu XXXXXXXXXXXXX, subject: XXXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXXX Sektorové šetření OZE (start zdrojů 2010)

- e-mailovou zprávou zaslou dne X. X. XXXX z e-mailové adresy XXXXXXXXXXXXX na e-mailovou adresu XXXXXXXXXXXXX, subject: XXXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXXX Sektorové šetření OZE (start zdrojů 2010)

- zprávou o výsledcích sektorového šetření určeného ke zjištění výše vnitřního výnosového procenta investic (IRR) v souvislosti s procesem prověření přiměřenosti poskytované provozní podpory elektřiny pro zdroje elektřiny uvedené do provozu v období od 1. ledna 2006 do 31. prosince 2010, března 2022 (Ministerstvo průmyslu a obchodu)

- účastník řízení navrhuje, aby se SEI dotázala Ministerstva průmyslu a obchodu na zahrnutí údajů ohledně FVE provozovaných účastníkem řízení do sektorového šetření a vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu zahrnuje do soudního spisu jako důkaz

[20] Z uvedeného vyplývá účelovost stanoviska SEI, že u FVE XXXXXX není možné vypočítat vnitřní výnosové procento investice, neboť Ministerstvo průmyslu a obchodu v rámci sektorového šetření vycházelo z opačného stanoviska, a to nejen u FVE XXXXXX, ale i u dalších FVE provozovaných účastníkem řízení, které má účastník řízení pronajaty.

[21] Účastník řízení je přesvědčen, že SEI ani nemůže dále do budoucna důsledně postupovat podle stanoviska, které zaujala v Rozhodnutí, neboť nelze předpokládat, že se obrátí na příslušné státní orgány se závěrem, že v důsledku zahrnutí výsledků z FVE provozovaných účastníkem řízení jako nájemcem do sektorového šetření jsou výsledky sektorového šetření vadné, a proto mohou být vadné i závěry ohledně existence rizika nadměrné podpory, v důsledku čehož mohou být vadné i další závěry na nich založené.“

K námitce účastníka řízení opírající se o fakt, že se účastnil sektorového šetření a jím dodaná data byla do sektorového šetření zahrnuta, odvolací správní orgán uvádí, že sektorové šetření je ve smyslu § 31 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb. v kompetenci Ministerstva průmyslu a obchodu (dále MPO). Navíc sběr dat pro účastníkem řízení uváděnou účast na sektorovém šetření probíhal ve většině případů podle § 15a zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), protože právní úprava prověřování přiměřenosti podpory obsažená v zákoně č. 165/2012 Sb. nabyla účinnosti až k 1. 1. 2022 s tím, že vyhláška č. 72/2022 Sb., která stanoví vzor výkazu pro zjištění rozsahu technických a ekonomických údajů o výrobně elektřiny a jejím provozu, využívaných jako podklad pro sektorové šetření, nabyla účinnosti až 1. 4. 2022. SEI je nadána kompetencí vést řízení podle § 34a stejného zákona, kdy vychází ze Zprávy o výsledcích sektorového šetření pro zdroje uvedené do provozu v 2006 – 2010 zveřejněné na webových stránkách MPO dne 7. 4. 2022, kterou vzala Vláda České republiky na vědomí, přičemž právní úprava neumožňuje SEI činit jakékoliv kroky směrem k proběhlému sektorovému šetření. Ze samotné Zprávy lze vyčíst, že při hodnocení výkazů byly některé zdroje dokonce vyřazovány. Ačkoliv nelze popřít, že oba procesy tvoří součást prověřování přiměřenosti podpory, není účast na sektorovém šetření, i v případě, že by o podklady pro něj opravdu šlo, argumentem pro správnost posouzení žádosti podle § 34a zákona č. 165/2012 Sb., protože každý z procesů má svoji samostatnou právní úpravu na sobě nezávislou.

Odvolací správní orgán tedy uzavírá, že námitky nejsou důvodné.

K polemice účastníka řízení ohledně vadnosti sektorového šetření a případně i jeho výsledků odvolací správní orgán doplňuje, že Zpráva o výsledcích sektorového šetření určeného ke zjištění výše IRR v souvislosti s procesem prověření přiměřenosti poskytované provozní podpory elektřiny pro zdroje elektřiny uvedené do provozu v období od 1. ledna 2006 do 31. prosince 2010 vyšla v březnu 2022. Byla provedena analýza dat s ohledem na validitu predikce budoucího vývoje jednotlivých položek hotovostního toku. Z poskytnutých informací o fungování daného zdroje elektřiny od okamžiku uvedení do provozu do současnosti a predikce očekávaného fungování do ukončení doby poskytování podpory byly vypočteny hotovostní toky v jednotlivých letech doby provozu zdroje elektřiny. Podrobné zkoumání každého jednotlivého výkazu nebylo předmětem tohoto sektorového řízení. Hodnoty IRR pro jednotlivé sektory byly vždy spočítány jako vážený průměr za všechny zdroje elektřiny a vyhodnocení proběhlo s dvěma různými vahami. První hodnocení bylo s vahou podle instalovaného výkonu, druhé hodnocení bylo s vahou podle vyrobené elektřiny. Základní cíl vyhodnocení přiměřenosti podpory, tzn. zjištění, zda jednotlivé sektory v jednotlivých letech z hlediska provozní podpory jako takové (a tedy bez vlivu dalších případných investičních či jiných podpor) odpovídají nastaveným limitům výnosnosti, byl nesporně splněn.

Další dokazování způsobem zjišťování, zda byl či nebyl výkaz účastníka řízení zahrnut MPO do sektorového šetření, není dle názoru odvolacího správního orgánu potřeba. Odvolací správní orgán je toho názoru, že ani zjištěná skutečnost, že byl výkaz účastníka řízení zahrnut MPO do sektorového šetření, nemůže sama o sobě zpochybnit závěry Zprávy o výsledcích sektorového šetření. Důvodem je jak výše uvedený způsob práce s daty, který je popsán v samotné Zprávě o výsledcích sektorového šetření pro zdroje uvedené do provozu v letech 2006 až 2010, tak fakt, že MPO je suverénem v provádění sektorového šetření a zákon č. 165/2012 Sb. s žádným prověřováním či kontrolou jeho průběhu nepočítá. Dále odvolací správní orgán opakuje, že

jeho kompetence vést řízení o individuálních podmínkách podpory je samostatnou kompetencí na způsobu provedení sektorového šetření nezávislou. Závěrem je třeba upozornit, že ze strany účastníka řízení není logické zpochybňovat sektorové šetření, které vedlo k závěrům, že FVE mají IRR hluboko pod dolní hranicí intervalu IRR stanoveného v § 30 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb., a tudíž jsou sektorem, kde neexistuje riziko nadměrné podpory, a dále je třeba zdůraznit, že publikace Zprávy o výsledcích sektorového šetření na webu MPO zahajuje ve smyslu § 34a odst. 2 citovaného zákona běh lhůty pro podání žádosti podle § 34a tohoto zákona.

Ad 9) Odstavec [22] a [23]

„Účastník řízení poukazuje na to, že pokyny k vyplnění řádku 21 (příloha č. 2 vyhlášky č. 72/2022 Sb.) předpokládají možnou změnu vlastníka výrobní. Je tedy počítáno s tím, že provozovatelem výrobní nemusí být původní investor, který se také stal vlastníkem výrobní jejím zhotovením, ale osoba jiná.“

„V pokynech se neuvádí, že vyplňované investiční náklady musí být investičními náklady výrobce.“

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že vyhláška č. 72/2022 Sb. v příloze č. 2 určuje vzor „Výkazu pro zjištění rozsahu technických a ekonomických údajů o výrobně elektřiny a jejím provozu“ včetně vysvětlivek k vyplnění příslušných řádků. K řádku č. 21 je zde uvedeno: „Byla-li výrobní elektřiny nebo zdroj elektřiny nabyty od jiné osoby, vyplní výrobce investiční náklady, které souvisejí s nabytím této výrobní elektřiny nebo tohoto zdroje elektřiny od jiné osoby, a to bez ceny pozemku. V případě přeměny obchodní korporace se za investiční náklad považuje zůstatková cena výrobní nebo zdroje uvedená v zahajovací rozvaze výrobce.“

V případě nájmu celé výrobní však nejde o přeměnu obchodní korporace. Není stanovena žádná zůstatková cena výrobní v zahajovací rozvaze, která by se následně vyplnila do výkazu tak, jak ukládá citovaná vyhláška. Dále zde nejde ani o nabytí výrobní od jiné osoby. Se situací, která je předmětem tohoto řízení, vyhláška výslovně nepočítá.

Odvolací správní orgán tedy shrnuje, že ze smyslu prověřování přiměřenosti podpory prostřednictvím výpočtu IRR ani z vyhlášky č. 72/2022 Sb., nevyplývá, pokud použijeme paralelu s rozdělením investičních nákladů mezi vlastníky při převodu vlastnického práva k výrobně nebo přeměně obchodní korporace, že by náklady na investici měly ve výpočtu IRR být zahrnuty dvakrát, a to jak v podobě investičních nákladů vlastníka výrobní, tak v podobě pravidelného nájemného jako nákladu výrobce, který výrobní provozuje v režimu nájmu a tento nájem hradí vlastníkovi výrobní. Takový postup by bezdůvodně navyšoval výdajovou stránku výpočtu IRR a v konečném důsledku by jeho výpočet zkresloval. Proto odvolací správní orgán shledává i tuto námitku nerelevantní.

Ad 10) Odstavec [24] a [25]

„Správnost stanoviska SEI lze vyvrátit i z pohledu smyslu a účelu zjišťování vnitřního výnosového procenta. Vnitřní výnosové procento je zjišťováno proto, aby byla ověřena přiměřenost poskytované podpory.“

Pokud by stanovisko SEI bylo správné, tedy u nájemce provozujícího výrobní by nebylo možné určit vnitřní výnosové procento, nebylo by ani možné ověřit přiměřenost poskytované podpory. Takový závěr by se pak musel vztahovat nejen na provozovatele, kteří podali žádost o stanovení individuálních podmínek podpory podle § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb., ale i na provozovatele takových výroben, u kterých je vnitřní výnosové procento vysoké a tím je dosahováno vysoké návratnosti původní investice. Tím by byl zcela popřen smysl a účel kontroly přiměřenosti poskytované podpory, neboť taková kontrola a omezení podpory by byly znemožněny, pokud by vlastník tuto výrobní pronajal blízké osobě, která by ji provozovala jako nájemce. Účastník řízení je upřímně přesvědčen, že v takovém případě by SEI shledala

účelovým argument nájemce, že u pronajaté výroby není možné určit vnitřní výnosové procento, a proto ani omezit výši podpory

K tomu odvolací správní orgán uvádí, že jde o spekulaci účastníka řízení. Správní orgán 1. stupně o všech přijatých žádostech rozhoduje v souladu základních zásad činnosti správních orgánů tak, jak jsou popsány v zákoně č. 500/2004 Sb. Princip výpočtu IRR je neměnný, protože jde o objektivní ekonomické kritérium.

Po posouzení všech zjištěných skutečností a jejich využití v rámci prvostupňového správního řízení dospěl odvolací správní orgán k závěru, a má za prokázané, že zamítnutí jeho žádosti napadeným rozhodnutím je opodstatněné. Toto konstatování je podloženo relevantními důkazy pro objasnění věci, ve které bylo vedeno.

Odvolací správní orgán v návaznosti na výše uvedené a na objasněném základě uzavírá, že podle § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb. bylo v řízení o odvolání rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

Praha 21. září 2023

Ing. Pavel Gebauer

ústřední ředitel

(elektronicky podepsáno)